

[Електронний ресурс]. – Режим доступу http://vrkadry.rada.gov.ua/news/dijalnist/dobir_personal/konkurs/73064.html (дата звернення: 11.11.2023).

2. Марков І.Л. Фітопатологія: підручник / І. Л. Марков [та ін.] ; за ред. канд. біол. наук, проф. І. Л. Маркова. – Київ: Фенікс, 2015. – 455с.

Шевчук В. К. Фітопатологічний моніторинг гречки звичайної *Fagopyrum esculentum* Moench і філогенетично близьких видів: / В. К. Шевчук – Кам'янець-Подільський: Зволейко Д. Г., 2011.– 111 с.

РЕУС Ірина, здобувачка М1 спеціальності 101 Екологія

Науковий керівник: **БОГОЛЮБОВ Володимир Миколайович**, професор

кафедри загальної екології, радіобіології та безпеки життєдіяльності

Заклад вищої освіти «Національний університет біоресурсів та

природокористування України»

м. Київ

ЗЕЛЕНА ЕКОНОМІКА В АГРОСФЕРІ: ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Інтенсивне використання природних ресурсів призвело до забруднення навколишнього середовища та деградації ґрунтів. Це загрожує стійкому розвитку господарства. Тому необхідно перейти до концепції "зеленої" економіки, яка передбачає раціональне використання природних ресурсів та захист навколишнього середовища [4].

Україна, як аграрна країна, повинна прагнути до переходу на органічне сільське господарство. Це дозволить зберегти якість ґрунтів та підвищити якість життя і здоров'я населення. Важливо також розвивати відновлювані джерела енергії, щоб зменшити викиди парникових газів та забезпечити енергетичну самостійність країни.

Сьогодні термін «зелена економіка» застосовується в усьому світі як альтернатива класичному промислово економічному зростанню, де головна увага приділяється збереженню навколишнього середовища. Важливе місце в цій концепції займає сільське господарство, оскільки воно є одним з ключових секторів економіки будь-якої країни [1].

Україна, як партнер ЄС, також долучилася до впровадження принципів "зеленої економіки". На найвищому державному рівні створено міжвідомчу робочу групу з узгодження дій для подолання наслідків і адаптації до змін клімату. Її головним завданням є забезпечення координації дій між місцевими та центральними адміністраціями, визначення процедур реалізації національної політики, впровадження цілей сталого розвитку України, створення середовища для забезпечення конкурентоспроможності вітчизняних товаровиробників в рамках ініціативи ЄС «Європейський зелений курс» [4].

Розвиток зеленої економіки в агросфері має ряд перспектив [3]:

- По-перше, це сприятиме збереженню навколишнього середовища та забезпеченню сталого розвитку галузі.
- По-друге, це дозволить підвищити конкурентоспроможність аграрних підприємств на світовому ринку.
- По-третє, це призведе до створення нових робочих місць у сфері екологічного менеджменту та природоохоронних заходів.

Для реалізації цих перспектив необхідні комплексні заходи на державному, регіональному та локальному рівнях. Слід розробити та впровадити законодавчі та нормативні акти, які стимулюватимуть розвиток зеленої економіки в агросфері. Необхідно також надавати фінансову та технічну підтримку аграрним підприємствам, які впроваджують екологічні технології.

В Україні вже є певні успіхи у розвитку зеленої економіки в агросфері. Урядом прийнято ряд законодавчих актів, які спрямовані на охорону навколишнього середовища в аграрному секторі. Крім того, діють програми

підтримки аграрних підприємств, які впроваджують екологічні технології [2].

Однак, для подальшого розвитку зеленої економіки в агросфері в Україні необхідні додаткові зусилля. Слід розробити більш ефективні механізми стимулювання екологічного виробництва, а також підвищити рівень обізнаності аграрних підприємств про переваги зеленої економіки [1].

Варто згадати, що з 2022 року внаслідок військових дій на території України екологічний сектор, як і вся сільськогосподарська галузь, потерпає від агресії. Однією із проблем є доступ до землі. Значна частина земель, які використовуються під екологічним (органічним) виробництвом, або знаходиться під окупацією ворога, або забруднена результатами ведення боїв. Це безпосередньо Херсонська та Запорізька області – лідери за площами екологічних угідь. Існують також і значні логістичні проблеми. До війни 80% органічної продукції України експортувалися морськими шляхами. Нині більшість портів є заблоковані, а залізничні перевезення перевантажені гуманітарними та військовими вантажами. Знищення найбільшого нафтопереробного заводу в Кременчуці зробило Україну залежною від імпорту палива, що збільшує тиск на логістичні шляхи цього напрямку. Це, в свою чергу, впливає на зростання собівартості органічної продукції [2].

«Зелена» економіка – це новий курс розвитку світу. Основним пріоритетом при здійсненні будь-якої господарської діяльності має бути збереження довкілля. «Зелена» економіка базується на альтернативних джерелах енергії і палива, технології екологічно чистого виробництва, чистих технологіях у веденні сільського господарства, «зеленому будівництві», а також програмах очищення повітря, води та ґрунту від забруднень, перероблення та утилізації відходів тощо. Саме «зелена» економіка може стати потужним локомотивом розвитку України, тому, перспективи її створення в Україні стають необхідними та цілком досяжними. Розвиток «зеленої» економіки в Україні є фактором забезпечення переходу до сталого розвитку країни.

Список використаних джерел:

1. «Зелена економіка»: сутність, принципи, перспективи для України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.researchgate.net/publication/340956564_ZELENA_EKONOMIKA_SUNTIST_PRINCIPI_PERSPEKTIVI_DLA_UKRAINI
2. Органічне виробництво в Україні залишається одним із пріоритетів [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <http://surl.li/duhcv>
3. Інвестиції в «зелену економіку» [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://www.greenmind.com.ua/upload/forum2013/daria-revina.pdf>
4. Потапенко В. Г. Стратегічні пріоритети безпечного розвитку України на засадах —зеленої економіки: монографія / В. Г. Потапенко; Нац. ін-т стратег. досліджень. – Київ : НІСД, 2012. – 359 с.

РОМАНОВ Роман, здобувач 2-го курсу другого (магістерського) рівня освіти, спеціальності 201 Агрономія

ГРИГОР'ЄВ Василь Миколайович, канд. с.-г. наук, доцент кафедри землеробства, ґрунтознавства та захисту рослин

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»
м. Кам'янець-Подільський

ЕФЕКТИВНІСТЬ ДІЇ ПРОТРУЙНИКІВ В ОБМЕЖЕННІ РОЗВИТКУ КОРЕНЕВИХ ГНИЛЕЙ

Одним із чинників, що стримують отримання високих урожаїв пшениці озимої, є кореневі гнилі [1, 2].

В окремі роки, якщо не дотримуватись необхідних агротехнічних вимог, рекомендованих для даної зони, кореневі гнилі можуть спричинювати значні втрати врожаю. Особливо небезпечні кореневі гнилі в роки, коли складаються несприятливі метеорологічні умови в період розвитку рослин, а саме: в південних, південно-східних областях і Центральному Степу – за недостатньої